

ENTREVISTA AMB JOAN MAJÓ:

«El nostre problema és més llarg: reconvertir»

Va ser ministre d'Indústria els anys 80, amb Felipe González de president del Govern. Publica 'No m'ho crec. Entendre la crisi per comprendre el món que ens espera'.

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.10.09

-Un diari titula que Espanya serà l'últim gran país a sortir de la crisi.

-És estrany que una no notícia sigui portada. El món ha patit la pitjor recessió des del 29 per una greu crisi financera. Aquí el sistema bancari ha aguantat més bé, però...

-¿Què?

-El nostre gran problema no és la reactivació o sortir de la recessió. Això passarà a Alemanya. Nosaltres hem tingut un creixement equivocat, almenys en part.

-¿En què?

-Un model productiu antic i poc competitiu. A vegades se simplifica i es creu que depèn d'una decisió voluntarista, en gran part del Govern, però el que realment cal fer és una reconversió, que sempre és més llarga i complexa que la simple recuperació.

-Concreti.

-Quan vaig estar al Ministeri d'Indústria s'havia de treure treballadors

dels sectors antics: siderúrgia, mines, drassanes... Ara la construcció, que va arribar a ser el 17% del PIB (a Alemanya és el 6%), els ha expulsat directament. Més d'un milió de llocs de treball destruïts. El problema no és reactivar, sinó reconvertir.

-¿Per què?

-Reactivar seria tornar al patró de creixement anterior, però la construcció no pot recuperar aquell ritme. No ens convé ambientalment i no podem continuar amb el gran endeutament de les famílies i del país en conjunt.

-¿Els empresaris van invertir massa allà per donar més beneficis?

-En part. Espanya necessita 350.000 vivendes a l'any, i hi va haver anys que se'n van fer 800.000. Hi havia crèdit fàcil, barat i el preu dels pisos no parava de pujar. Sense risc, la vivenda es va convertir en una forma d'estalvi segura i una mica especulativa. La bombolla.

-¿Què implicarà, doncs, reconvertir?

-Invertir i crear ocupació en els sectors que tenen futur.

-¿Quins?

-Aquells en què hi haurà demanda. Espontània o estimulada. La inversió la fan els empresaris, però, perquè el procés sigui menys llarg -que ho serà de totes maneres-, l'Estat ha d'estimular algunes demandes.

-¿On hi haurà demanda?

-La demanda encara creixerà molt en l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació: els ordinadors, mòbils... I en els serveis

personals.

-¿Serveis personals?

-La gran deslocalització del nostre temps és l'atenció a les persones. Abans la feien les famílies i no comptava al PIB. Ara és el mercat el que en part haurà d'atendre les persones. La tercera edat...

-Hi ha la Seguretat Social.

-No només. Molts serveis es pagaran. I és exportable.

-¿Expulsar els grans?

-Al contrari, portar aquí tercera edat d'altres països. Dóna ingressos, ajuda a anar cap a un turisme sostenible i fins i tot permet absorbir part del parc immobiliari sobrant.

-¿Què més?

-L'Estat ha de facilitar la reconversió tecnològica i l'eficiència energètica.

-¿El que diu ZP?

-No sé si dic el mateix. Energies que consumeixin menys fòssils -l'eòlica, la solar, segurament també la nuclear-, però, sobretot, més eficiència energètica.

-No sóc enginyer.

-Al segle XVI es consumien 10.000 quilocalories per persona i dia. Ara, 170.000. S'ha de mantenir el nivell de benestar, però rebaixar el consum d'energia.

-¿Això crea ocupació?

-S'hauran de rehabilitar una gran quantitat d'edificis. A Espanya, substituir moltes teulades. I l'ocupació en rehabilitació té més valor afegit.

-¿Com ha d'estimular l'Estat?

-Amb la política de preus i tarifes. I amb ajudes o multes fiscals.

-L'automòbil destrueix ocupació.

-Lluitem per mantenir fàbriques, però la clau és l'automòbil de d'aquí 10 anys, que serà molt diferent. Peso 70 quilos, però si vaig a Montjuïc en cotxe en transporto 1.500. Una barbaritat. Anem cap a cotxes més lleugers, amb materials que tinguin rigidesa, però que pesin menys...

-Les multinacionals acomiaden: Opel, Seat...

-A part de les multinacionals, Espanya té una indústria auxiliar moderna i competitiva, però el futur exigeix invertir en R +D+ i.

-Es retalla en els pressupostos.

-No ho entenc. S'ha de fer just tot el contrari.

-Tot això serà llarg.

-Sí. Una economia rebota en un any o dos. La reconversió és bastant més llarga.